

ejendom, som der kan være Tale om at udstykke, som værende ordentligvis ikke under et Flademaal af 40 ha, svarende til 70 Tdr. Land. Derved opnaas, at alle de, som har med denne Sag at gøre — og det er efterhaanden blevet mange — ved, hvad de har at rette sig efter. Det fastsættes altsaa, at en Landejendom, for at anses egnet til Udstykning, skal være paa mindst 40 ha, dog saaledes, at særlige Omstændigheder skal en Ejendom ogsaa kunne anerkendes af Finansministeriet som egnet til Udstykning, naar den er under denne Størrelse. Jeg er overbevist om, at denne Affattelse vil finde Tilslutning i de Kredse, som interesserer sig for denne Sag.

En anden Hovedbestemmelse, som er ændret, er Bestemmelsen om, hvor store de Lodder maa være, til hvilke man gennem Udstykning kan naa. Efter den gældende Lov maa en saadan Lods Ejendomsskyldværdi ikke være over 12,000 Kr. Ærede Medlemmer vil erindre, at Stats-Laanefonden, naar dette er Tilfældet, kan yde Laan mod anden Prioritet paa indtil $\frac{1}{5}$ af den pantsatte Ejendoms Skyldværdi. Denne Bestemmelse har imidlertid bestandig beredt mange Vanskeligheder; bestandig har det været saaledes, at Udstykningsforeninger kom til Finansministeriet og ønskede, at Lodderne kunde være større; og vel er der en Bestemmelse om, at Finansministeriet kunde afvige fra denne Grænse af 12,000 Kr. under ganske særlige Omstændigheder, men disse „særlige Omstændigheder“ har det mange Gange været overordentlig vanskeligt at skaffe til Veje. Ordene maatte vel være at forstaa saaledes, at det skulde være fra Jordloddernes Beskaffenhed eller Beliggenhed, at saadanne „særlige Omstændigheder“ skulde hentes; men det har ingenlunde været let for de forskellige Udstykningsforeninger at fremkomme med Bevis for, at saadanne særlige Omstændigheder forelaa. I den sidste Tid har man overfor Finansministeriet anført som en saadan „særlig Omstændighed“, at det i Øjeblikket var overordentlig vanskeligt at skaffe Laan til rimelig Rente paa anden Prioritet; men dette var utvivlsomt ikke Meningen med Lovforslagets Udtryk „særlige Omstændigheder“. Imidlertid har der, som sagt, ofte været fremsat Ønske om, at Lodderne kunde være af større Værdi end 12,000 Kr., og det foreslaas da nu her i Lovforslaget, at man gaar op med Jordloddens Værdi til 15,000 Kr. efter Vurdering til Ejendomsskyld, og at man under

særlige Omstændigheder — som det ogsaa er fastsat i den nugældende Lov — kan gaa op til 18,000 Kr. Jeg skulde tro, at Bestemmelser af den Art vil føles tidssvarende ogsaa af den Grund, at Ejendommenes Værdi jo er steget, siden Loven af 1911 fik Gyldighed.

Den tredje Hovedbestemmelse i Lovforslaget findes i § 11, svarende til den nuværende Lovs § 11. I Lovforslaget bestemmes det nu her, at Udstykningsforeninger, hvis Vedtægt er anerkendt af Finansministeriet, altid vil kunne vente at faa visse Begunstigelser med Hensyn til Stempelafgift og Tinglæsningsgebyr for deres Obligationer, saa snart Ejendommen, der skal anvendes til Udstykning, er over de 40 ha. Det fastsættes dernæst, at en saadan Forening ogsaa kan komme til at nyde disse Begunstigelser, selv om Ejendommen skulde være under 40 ha, naar den købes til Udstykning, forudsat at der opnaas Finansministeriets udtrykkelige Anerkendelse af, at Ejendommen kan henregnes til de i Lovens § 1 nævnte Ejendomme. Endvidere er Foreningen sikker paa, at Afgiftsbegunstigelsen gælder for alle saadanne Lodder, hvis Størrelse ikke overskrider det i Foreningens Vedtægt fastsatte Maal. Endelig fastsættes i § 11, at en saadan Forening ogsaa kan faa Stempelafgiftsbegunstigelse for sine Obligationer, naar der ved Landejendommens Salg er en Hovedparcel tilbage, som overgaar den Størrelse, som Lodderne i og for sig maa have. Denne Bestemmelse vil være af overordentlig Betydning for de forskellige Udstykningsforeninger, fordi det ofte er saaledes, naar der købes en Herregaard eller en anden større Landejendom, at der bliver en Hovedparcel tilbage, der maa være større end de andre, for Husmandsbrug bestemte Lodder.

Det er Lovforslagets tre nye Hovedbestemmelser, jeg her har nævnt. Jeg skal ikke komme ind paa de ganske ubetydelige Ændringer, der ellers findes i Lovforslaget, i Forhold til den nu gældende Lov. Jeg skal kun sige, at naturligvis har Finansministeriet overvejet, om det ikke var rigtigt at forhøje den Rente, som efter den nu gældende Lov tages af disse Laan fra Stats-Laanefonden. Disse Laan er jo yderst billige, da Renten for Øjeblikket er 4 pCt., og det maa anses for en overordentlig rimelig Rente for et Laan mod anden Prioritet. Man er imidlertid kommet bort derfra, fordi det her gælder et socialt Formaal, og det vilde for Statskassen og Stats-Laanefonden være af for-